

Sygn. akt I CSK 253/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 8 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa B. I.  
przeciwko "R. [...]" Spółce Komandytowej w W.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 stycznia 2016 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]  
z dnia 25 czerwca 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania  
i zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 3600  
(trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów  
postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Określone w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwany „R. [...]” spółka komandytowa w W. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 czerwca 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Brak potrzeby zajęcia po raz kolejny stanowiska Sądu Najwyższego, gdyż w wyrokach z dnia 20 lutego 2014 r., I CSK 236/13 nie publ., z dnia 6 czerwca 2014 r., III CSK 228/13, nie publ. oraz z dnia 17 kwietnia 2015 r., I CSK 136/14 nie publ, Sąd Najwyższy nawiązując do stanowiska wyrażonego przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 16 października 2014 r., SK 20/12 oraz Naczelny Sąd Administracyjny w uchwale (7) sędziów z dnia 25 czerwca 2012 r., OSNSA i WSA 2013/6/85 – rozstrzygnął problemy związane z wykładnią art. 15 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (jedn. tekst. Dz. U. z 2003 r., Nr 153, poz. 1503 ze zm.) związane z udzielaniem tzw. rabatu posprzedażowego. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398<sup>13</sup> § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).

Na wniosek powoda zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c.

aw